

NAŠ GLAS

**Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokoјencev
= za Slovenijo v Ljubljani. =**

Cena posamezne šte. 2 K 50 vln.

„NAS GLAS“ izide vsak četrtek.

Celoletna naročnina . . . . . K 100.—

Polletna naročnina . . . . . K 50.—

Četrtna naročnina . . . . . K 25.—

Za inozemstvo je dodati poštnino. Oglasi
po ceniku.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta šte. 20 II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Profesor JOŽEF REISNER:

Naše draginjske doklade.

Beograd, 10. decembra 1921.

Z dopisom od 5. novembra sem poročal, kako se je v zakonodajnem odboru začelo reševati vprašanje naših draginjskih doklad. Na sestankih v Mariboru, Celju, Kranju in Kočevju sem obrazložil novi načrt in pojasnil vse težkoče, zakaj se celo »uradniško vprašanje« tako počasi razvija. Nameraval sem iti še v druge večje kraje v Sloveniji, pa me je prehitel poziv v Beograd. V »Našem Glasu« nisem hotel nadaljevati svojega poročila, dokler ne morem navesti dovolj zanesljivih podatkov. Ostali ste mesec dni brez avtentičnega poročila.

V tem času je bil zakonski načrt v pododborih in komisijah v fin. min. vsestransko predelan. Če bi bilo treba samo še glasovati z »da« ali »ne«, bi bil načrt takoj sprejet. Sedaj pa ne gre več za to, temveč se mora določiti, koliko to stane in odkod vzeti kritje. V tem pogledu so nastale velike težave. Skupščina ne dela, o rednem budžetu se ne razpravlja. V »dvanajstini« za januar, pravijo, je treba za projektirani večji izdatki dobiti kritje s črtanjem drugih postavk v skupni enaki višini. Kako bo to vprašanje rešeno, se danes ne da reči. Ker pa so vsi merodajni faktorji podučeni o tem, da se to pokritje najti mora, ker lahko nastanejo sicer posledice, ki bi bile v kvar naši državi, trdno upam, da bo izgotovljeni načrt postal zakon s 1. januarjem, dasi seveda danes tega kot absolutno gotovost še ne morem izreči.

Pri tej priliki zavračam očitke, ki prihajajo od nepodučenih tovarišev v različnih časopise, da naša Osrednja Zveza ne deluje. Jaz sem njen predsednik; prav velik del vsega, kar se je v tem pogledu letos napravilo in doseglo, je moje delo. Jaz delujem tudi ves čas v sporazumu in s sodelovanjem odbora našega Glavnega Saveza v Beogradu. Čitate moje uvodne članke v beograjskem »Cinoviškem Glasniku« od 15. novembra in 1. decembra! Koliko je treba tukaj podrobneje dela, dotičniki, ki se po nepotrebnem oglašajo v nestrokovnih listih, čisto gotovo ne vedo. Vprašanja, ki jih je rešiti, se ne tičejo samo Slovencev, temveč vseh državnih uslužbencev in upokoјencev v čeli naši kraljevini, uradnikov in državnih cestarjev v Sloveniji in šumskih čuvajev v Srbiji.

Iz načrta samega navajam samo najvažnejše točke in samo one postavke, ki zadenejo nas v Sloveniji.

Namesto dosedanjih 6 razredov (glej »Naš Glas« od 10. novembra!) je 5 skuparinskih razredov. Kraji Slovenije so

stali v najnižjih dveh razredih. Dvomim, da bi se za sedaj dala doseči kaka premaknitev v višji razred!

Skuparinske dnevnice uradnikov so:

Letna plača	Skuparinski razred	
	IV	V
do 2999	22	20
od 3000—4999	24	22
od 5000—7499	26	24
od 7500—8999	29	27
od 9000	32	30

Poduradniški dobijo dnevnicu po 16 din. sluge dobivajo dnevnicu po 14 din.

Uradniški vpokoјenci

s penzijo do 2999 K dnevnicu po 13 din.
s penzijo od 3000 K dnevnicu po 17 din.
s penzijo do 2999 D dnevnicu po 10 din.
s penzijo od 3000 D dnevnicu po 11 din.

Ostali penzioneri

s kronsko penzijo dnevnicu po 9 din.
z dinarsko penzijo dnevnicu po 8 din.

Uslužbenec, ki je na bolniškem dopustu, dobiva skozi eno leto iste dnevnicu kakor v aktivnosti, po preteku enega leta dobiva penzionerske dnevnicu.

Vpokoјenci, ki so bili vpokoјeni po polni službeni dobi, dobivajo iste dnevnicu kakor njih aktivni tovariši.

Vpokoјenec, ki je zaposlen v državni službi, dobiva iste prejemke, kakor če bi bil reaktiviran.

Toliko o draginjskih dokladah! Omenim še, da se istočasno reši prevedenje na dinarske plače za vse one skupine, ki niso bile vzete v uredbo 60.000 od 1. maja.

Kaj je novega pri O. Z.

Predsednik O. Z. prof. Reisner je pretekli mesec priredil več sestankov z drž. nameščenci, na katerih je poročal o splošnem položaju s posebnim ozirom na naša gmotna vprašanja. Taki sestanki so se vršili za Maribor in Ptuj v Mariboru, za Celje in Slov. Bistrico v Celju, za Tržič in Kranj v Kranju, za Velike Lašče, Ribnico in Kočevje v Kočevju.

Za preureditev draginjskih doklad in izenačenje službenih prejemkov vseh tistih strok, ki še nimajo dinarskih plač, se je vršila 8. nov. seja interparlamentarnega odseka, ki je izvolil v to svrhu štiričlanski pododsek. Ta pododsek je naročil prof. Reisnerju, da izdela enotni zakonski načrt o draginjskih dokladah ki naj velja za vso državo.

S sodelovanjem vseh računovodstev pokrajinske uprave se je ta načrt, ki ga je odobrila tudi zagrebška vlada, napravil — ter je prof. Reisner z njim odpotoval v Beograd. Kakor čujemo, je dokončna redakcija zakonskega načrta o drag. dokladah že dovršena in bo pred-

sednik prof. Reisner poročal o podrobnosti na javni seji, čim se vrne.

O. Z. za Dalmacijo nam je 7. t. m. javila, da je kot žrtev gladu storil konec svojemu življenju urednik Ljubič. Zahtevala je takojšnji sestanek delegatov vseh pokrajinskih zvez pri Glavnem Savezu v Beogradu. Z izrazom solidarnosti smo jo obvestili, da je naš predsednik itak v Beogradu in naj ukrene pri Glavnem Savezu vse potrebno.

V Ptuj in v Konjicah je priredilo tamošnje drž. uslužbenstvo zaradi draginje protestna zborovanja. Povsod zahtevajo izplačilo nabavnih prispevkov, brezplačno bolniško oskrbo, zdravniško pomoč, ustavitev plačevanja prispevkov na račun draginjskih doklad za Zvezo nabavljajnih zadrug in zvišanje draginjskih doklad.

Poleg tega zahtevajo Mariborčani, da se porez (dohodnina) po srbskem zakonu, ki za nas vsled še veljavne službene pragmatike iz l. 1914, ne more imeti veljave, od službenih prejemkov ne odbije. Za preds. prof. Reisnerja so poslali dvoje spomenic. Ena teh spomenic zahteva nakazilo pokojnin med 20. julijem in 30. novembrom 1919 upokoјenih učiteljev po zakonu od 23. julija 1919, št. 634, t. j. letno 5200 Din., druga se tiče splošnih zahtev drž. uslužbencev v obče.

„Društvo finančne kontrole“ je sprožilo vprašanje vračila prispevkov za nabavljajne zadruge za tiste uslužbence finančne kontrole, ki so izstopili iz drž. službe. Ker je stvar načelnega pomena za vse panoge drž. uslužbencev, bo o korakih, ki jih je podvzeti, odločal širši odbor. — „Društvo sodnih poduradnikov in slug“ je nominiralo na mesto premeščene g. E. Gregoriča kot delegata za širši odbor O. Z. g. predsednika Iv. Vrtačnika, „društvo učiteljstva na drž. obrtnih šolah“ pa na mesto odstopivšega prof. Tejkala prof. Jožef Kremenška. Ravno tako je „maturantsko društvo poštnih prometnih in čekovnih uradnikov“ delegiralo v širši odbor O. Z. g. nadofic. V. Janežiča, z ravnateljem g. A. Wolfom kot namestnikom.

„Društvo sodnopisarniških in zemljknižnih uradnikov“ se je razšlo. Uradniki z zemljiškonižnim izpitom pa so si ustanovili „društvo zemljiškonižnih uradnikov in izprašanih aspirantov“. — „Društvo sodnopisarniških uradnikov in oficijantov je poslalo v širši odbor O. Z. g. Schildenfelda z g. Jos. Černivcem kot namestnikom, „društvo poštnih uradnikov in uradnic“ pa g. Jos. Otoničarja, Rud. Rozmana in gđc. Karlo Modičevo.

(Vse važnejše stvari kakor tudi izvlečke iz sejh zapisnikov bo tajništvo O. Z. odslej priobčevalo v glasilu O. Z.)

DR. IVO ŠUBIC (Celje):

Kakšen je položaj državnega nameščenca in kako se name-rava izboljšati?

II. Kako nameravajo odpomoči bedi lav-nih nameščencev?

O začasni ureditvi plač se mnogo razpravlja. Vsi z napetostjo pričakujemo končne rešitve in sicer take, ki nas bo

faktično dvignila iz našemu stanu nepri-mernega pomanjkanja in nam ne bode samo pesek v oči!

Izmed različnih predlogov nam je najbolj znan načrt gospoda narodnega poslanca prof. Reisnerja. Objavil ga je »Naš Glas«. Ker nas bolj zanima efekt kot pa principi, hočem navesti plače po tej nameravani regulaciji; pri tem računam s sedanjimi t. j. 3. razredom draginjskih doklad.

P R E G L E D

o prejemkih civilnih državnikov po izjednačenju draginjskih doklad (glej referat gosp. posl. Reisnerja v »Našem Glasu« z dne 10. novembra).

Čin	Temeljna plača		Osebna dra-ginjska do-klada na dan		Doklada za druž. člane na dan		Skupaj za neoženjenega (mesečno)		Skupaj za ože-njenega z enim otrokom mesečno	
	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v
VI.	2400	—	112	—	20	—	5760	—	6960	—
VII.	1600	—	92	—	20	—	4360	—	5560	—
VIII.	1200	—	92	—	20	—	3960	—	5160	—
IX.	933	32	88	—	20	—	3573	32	4773	32
X.	733	32	88	—	20	—	3373	32	4573	32
XI.	533	32	88	—	20	—	3173	32	4373	32

Iz poročila gospoda poslanca Reisnerja ni jasno razvidno, katere draginjske doklade naj bi dobivalo pisarniško pomočniško osebje.

Pripomnim tudi, da omenjeno osebje se ni bilo prevedeno na dinarsko plačo ter prejema še vedno dnevnic po 2 kroni 85 vin. Ono tudi ni bilo deležno 10-odstotne povišice (Ur. l. št. 68 21) in dobiva samo draginjsko doklado 56 K na dan.

Plače bi se torej poboljšale pri neoženjenih v XI. — inkl. IX. čin. razredu za 660 K mesečno, pri poročenih z enim otrokom pa za 1140 K, v VIII. čin. razredu pri neoženjenem za 740 K, v VII. za 780, v VI. za 1260, pri oženjenih z enim otrokom pa v VIII. za 1260, v VII. za 1260, v VI. pa za 1680 K.

Da je taka regulacija absolutno nezadostna, smo dokazali že z rodbinskim budžetom uradnika IX. čin. razreda, ki je brezdvoma nekaka srednja pot za nižje uradništvo, kajti takemu uradniku primanjkuje mesečno že danes zgolj za animalne potrebščine, to je za nasičenje, toploto in stanovanje mesečno 1816 K 37 v, po regulaciji bi prejemal 5973 K, vsled tega bi mu še vedno primanjkovalo 77 K mesečno. Ker pa nam je iz prakse znano, da so takrat, ko se uveljavijo regulacije, cene že zopet poskočile, je naša kalkulacija glede deficita po ev. regulaciji že danes premajhna. Navedena pomoč bi bila le numerična, ne dosegla bi pa zaželjenega cilja.

P R E G L E D

oficirskih plač ter plač civilnih državnih nameščencev mesečno:

Čin	Oficirske plače za				Sedanje uradniške plače za				Plače uradnikov, ki so se predlagnile po g. pos. ancju Reisnerju za			
	oženjenega z 1 otrokom		neoženjenega		oženjenega z 1 otrokom		neoženjenega		oženjenega z 1 otrokom		neoženjenega	
	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v
VI.	9631	—	7631	—	5280	—	4560	—	6960	—	5760	—
VII.	9064	32	7064	32	4300	—	3580	—	5560	—	4360	—
VIII.	8731	—	6731	—	3900	—	3190	—	5160	—	3960	—
IX.	7501	—	5501	—	3633	32	2913	32	4773	32	3573	32
	2	7317	64	5317								
X.	7184	32	5184	32	3433	32	2713	32	4573	32	3373	32
XI.	7051	—	5051	—	3233	32	2513	32	4373	32	3173	32

Oženjen okrajni komisar z otrokom in ženo bi prejemal 4773 K.

Oženjen kapetan II. klase z otrokom in ženo pa dobiva 7317 K.

Torej za celih 2544 K več kot pa po-litičen uradnik istega čina. V primeri s kapetanom I. klase pa za 2728 K manj.

Ali neoženjen kanclist XI. čin. razre-da bi dobival 3173 K.

Neoženjen podporočnik pa 5051 K.

Za 1878 K več kot njegov civilni vrstnik istega čin. razreda. Ali plača vladnega svetnika z enim otrokom bi znašala 6960 K, plača polkovnika z istim rodbin-skim stanjem pa 9631 K, torej za 2671 K več.

Proučimo pa razliko častniških in ci-vilnih plač tudi še z druge strani! Ker bi poročen vladni svetnik z ženo in enim otrokom prejemal 6960, oženjen podpo-ručnik z ženo in otrokom pa dobiva 7051, bi ga zadnjeimenovani še vedno prekašal za 91 kron mesečno.

Naravnost tragično je pomisliti, da v VI. čin. razr. naše uradniške hierarhije, t. j. najvišje normalne stopnje, niti ne do-seže vojaškega tovariša, ki je komaj začel svojo karijero. Po 35-letnem zvestem službovanju, po dolgi trnjevi poti si torej na tem, da imaš kot v drž. poslu osivel, z bogatimi izkušnjami obdarovan, od dr-žave že davno priznan mož, manj plače kot mladenič, šele stopajoč v svet.

Zamislimo si odgovornost naših urad-nikov v višjih plačilnih razredih, pred-stavljamo si njihovo socialno pozicijo in vendar koliko zapostavljanje napram ofi-cirjem. Povsem neomenjene pa smo pu-stili študije in kapital, vsled njih porab-ljen in nič obrestovan.

(Konec prihodnjšč.)

Nova metoda.

Gospod urednik!

Prosim, priobčite moj kratki odgo-vor na članek, ki ga je pod istim naslo-vom prinesel Vaš list od 1. decembra t. l.

Najprej Vas moram pohvaliti zaradi Vaše spretne opombe. Vidim, da članku tudi Vi niste preveč verjeli, vendar pa ste ga sprejeli, ker hočete polemike, da bo list nekoliko bolj poln.

Naj pa pričnem.

Pri pošti imamo ljudi z najrazlič-nejšo izobrazbo in najrazličnejšimi zmož-nostmi. Med nameščenci, ki opravljajo uradniško službo, so juristi, maturanti, certifikatisti, ljudje s štirimi razredi sred-njih šol in s še manjšo izobrazbo. Kakor povsod, se morda dobi tudi pri nas kak sluga, ki po svoji pameti prekaša ofici-anta, officiant, ki prekaša maturanta in maturant, ki prekaša jurista. V splošnem je pa vendar tako, kakor mi prizna vsak pametni človek, da ima oni, ki je več študiral, po navadi vseeno malo bolj pro-žen duh, drugačen nastop in več splošne izobrazbe, ki je vendar za uradnika tudi potrebna.

Upravni uradniki so bili pri nas ved-no juristi. To so še danes. Že pri ravnateljstvu v Trstu pa jim je bilo dodeljeno tudi prometno osebje, ki je seveda oprav-ljalo upravno službo tudi samostojno, če je bilo treba.

Ko se je ustanovilo ravnateljstvo v Ljubljani, je moral zanje gospod direk-tor dolgo časa iskati med prometnim uradništvom ljudi, ki bi hoteli v to službo in bi hkrati tudi znali napisati slovenski stavek. Le s težavo se mu je to deloma posrečilo. Izbiral pa je med obema pro-metnima kategorijama.

Zdaj posluje naše ravnateljstvo, če ga primerjamo z drugimi, prav dobro in poslovalo bo vedno bolje. Samo nekaj bi še moralo storiti. Kratko in malo bi si moralo prepovedati vsako predrzno opombo glede svojega ustroja.

Pametni, uvidevni in pridni ljudje pri nas molče in delajo, ker vidijo v tiem delu naš spas. Tisti, ki so v to najmanj

poklicani, pa brez premisleka kritizirajo oziroma zabavljajo. Kakor cučki so se pokoravali vsakemu ukazu, ki je prišel iz Trsta, pa naj je bil umesten ali ne. Zdaj se pa predrzno oglašajo in ugovarjajo samo zato, ker so pri vodstvu ljudje njih krvi in ne drže v rokah biča. (Prijetelj, tako je še marsikje! Suženj pač brez biča ni srečen. Op. ured.)

Bole jih najbolj oni maturanti, ki so v upravni službi in katerim so prej vedno očitali, češ da opravljajo z njimi isto službo in da bi morali prejemati z njimi enako plačilo. Bole jih zato, ker se danes še bolj jasno pokazuje, da jih po pameti in zmožnostih daleč nadkriljujejo.

Kakor je videti, ustanovi gospod anonimni poštar v najkrajšem času — tino ali morda celo sološno prometno akademijo, kakor si bo še domislil.

Ker vse druge šole negira, bo to prav čudna akademija. S predavanji bo pričel gotovo on sam. Bog vedi kje! Najbrž pri abecedi, ker bi ljudje brez šol sicer ne mogli razumeti učenih poštnih prometnih knjig, ki jih gotovo napiše gospod dopisnik. Ta akademija bo torej trajala kakih deset let. Stroške za vzdrževanje plača dopisnik sam ali pa mu bo pomagalo njegovo društvo, če se bo tako ustanovitvijo strinjalo.

Zadnji poštni prometni tečaj za abiturijente je trajal 9 mesecev. To se zdi gospodu dopisniku, ki je vsekakor obiskoval z bogvedi kako pičlo izobrazbo svoj borni trimesečni poštni tečaj, še vse premalo. Napiše nam gotovo takih strokovnih knjig, da jih bomo lahko premlevali svoj živ dan.

V nekaterih državah imajo že zdavnaj poštne akademije. Morda jo dobimo tudi mi. Kakor drugod, bo pa tudi pri nas zahtevala uprava od pripravnikov šolskih izpričeval. Vozniki bodo še kar naprej vozili, pometači pometali itd.

Kogar boli srce, ker ni mogel aiti pa ni hotel priti do mature, so zanj še vedno odprte srednje šole. S tem da maturo napravi, dokaže najbolje, da na njej nič ni.

J. T.

I. SATLER (Slovenjgradec):

Pismo g. uredniku!

V zadnji številki »Našega Glasa« se pritožuje g. urednik zopet nad razmerami, vladajočimi med državnimi nameščenci, ki ne prenesejo nobene kritike in kažejo prav malo razumevanja za sodelovanje pri izdaji našega glasila. Medtem ko je g. urednik konstatiral le suho dejstvo pasivnosti večine naročnikov »Našega Glasa«, hočem jaz raziskavati vzroke te pasivnosti ter po možnosti tudi vplivati na njih odstranitev.

Brezdvomno bi lahko postal »Naš Glas« prvovrstno uradniško glasilo, ako bi ga podpirali vsi slovenski državni nameščenci in vsak po svojih močeh. Iz tožbe urednikove pa posnemamo, da ima le par stalnih sodelavcev, večina pa se zadovolji, če plača in čita »Naš Glas« ter v zabavo tudi tamintu udriha po kavarnah čez članke, ki ne odgovarjajo njegovim nazorom, ne da bi spisal stvaren članek ter pobil svojega nasprotnika v nazirih. Po mojem mnenju leži vzrok vsej pasivnosti prvič v splošni apatiji, ki se je lotila marsikaterega državnega nameščenca zaradi slabega gnotnega položaja. Iz katerega ga ne izkopljejo po njegovih sodbi vse tožbe v časopisih in na shodih, drugič v tradicionalni lenobi in neopredelnosti dela uslužbencev, ki jim je smoter življenja pijančevanje, kvartanje in prešedanje po kavarnah, tretjič v duševni prenapetosti in deloma tudi v navidezni

nesposobnosti nekaterih, ki si ne lastijo niti toliko duševne sile, da bi si upali spisati člančič za naše glasilo.

Velik del nameščencev je v zadnjem času v istini zapadel zaradi udarcev neznosne draginje v skrajno apatijo, tako da mu je koža skozinskoz podplat postala ter odgovarja v obupu na vse nove udarce, ki padajo po njegovi ustrojeni koži, le še z resigniranim »ničevom! Ta del nameščencev je že izgubil vero na boljše čase, ki jih že celih 5—6 let pričakuje zaman in ki se namesto da bi se po končani vojni vsaj postopno izboljševali, dnevno slabšajo. V to kategorijo spadajo vsi z otroki blagoslovljeni očetje, ki delajo v uradu le še s peresom v roki, z glavo pa ostajajo doma pri svoji družini, gladujoči in raztrgani ter premišljujejo, kako ustvariti sebi in svoji obitelji boljše življenje. To je krdelo onih duševno in telesno propadlih, ki morajo ustvarjati čudeže, ako hočejo preživiti pošteno sebe in družino s skromnimi prejemki. Velik del teh nesrečnežev je prisiljen podleči, ako se nudi prilika, korupciji, samo da spasi sebe in svoje. O teh velja italijanski pregovor: con arte et inganno si vive mezzo l'anno, con inganno et con arte si vive l'altra parte. Vsi ti osredotočujejo vse svoje misli in dejanja na vsakdanji krub; v njih je zamrl vsak ideal, pokopan od golega materializma, v čegar službo se morajo vpreči vsemisli. Vsi ti nesrečneži ne reagirajo na nikake zunanje zbadljaje več kakor človek, ki so mu živci odpovedali in nima v svoji odredenosti niti prijetnih niti neprijetnih občutkov. Le-ti spadajo v kraljestvo mrtvih, zato se nanje zaman obrača gospod urednik.

V drugo vrsto jih spada precejšnja množina, večinoma samci, brez doma ali miru doma, vedno žejni zabave, alkohola, kvartanja itd. Edite, bibite, post mortem pocula nulla, jim šepeta na uho hudobni demon, in zbog samega življenja ne pridejo do kakega pozitivnega dela, najmanj pa da bi se borili za izboljšanje gnotnega stanja državnih nameščencev. To delo prepuščajo drugim, potrebnjšim, katerih uspehe pa slastno zauživajo. Tudi na te vrste ljudi, ki nimajo smisla za idealno življenje, se bode g. urednik menda zaman obračal za sodelovanje, kajti težko je spreobrniti Savle v Pavle.

Obstoji pa poleg teh še tretja vrsta ljudi, čisto prav idealnih in delavnih, ki žro noč in dan knjige, odsebe pa ne dajo nobene fige, bodisi ker ne zaupajo v lastno ustvarjajočo silo in omalovažujejo sami sebe, bodisi, ker se jim ne zdi vredno v svoji duševni zvišenosti napisati kakšen članek za »Naš Glas« ali sploh nočejo svojega znanja deliti med učenja željne ljudi. Na to vrsto ljudi, ki for ever reading never to be read, ako govorim s Popejem, skrivajo svoje duševne zaklade zakopane, sem hotel opozoriti gosp. urednika, ter upam, da jih najde in izrabi.

Vestnik.

Tovariš ured. g. Fran Govekar je praznoval 9. t. m. svojo petdesetletnico. Enako iskreno kot ves slovenski narod, ki gleda v njem neutrudnega kulturnega delavca in stvaritelja trajno vrednih del na leposlovnem polju, se pridružuje nebrojnim gratulantom tudi O. Z. javnih nameščencev in upokojujencev za Slovenijo ter mu kliče: Na mnoga leta!

J. B.

Naš urednik gospod Fran Govekar je praznoval 9. t. m. svojo petdesetletnico. Iskrenemu rodoljubi, vzornemu tovarišu in vsestranskemu odličnemu delavcu najiskreneje čestitamo želeč, da ga usoda ohrani čilega in zdravega do

skrajnih mej človeškega življenja v dobrobit celokupnega našega naroda, kojemu posveča vse svoje velike zmožnosti. Še mnogo, mnogo let! Uprava.

Petdesetletnico v državni službi bo praznoval 26. t. m. g. davč. nadupravitelj-lustrater Ivan Skušek. Na duhu in telesu še vedno svežemu tovarišu, ki kot vrl Jugoslovan z neprikrajšano vnemo težavni službi pri delegaciji ministrstva financ v Ljubljani slejkoprej posveča vse svoje moči, k redkemu jubileju tudi mi najprisrčneje čestitamo. — Uredništvo in uprava „N. G.“

Društvo sodnih poduradnikov in slug vabi vse tovariše iz področja okrožnega sodišča v Novem mestu na sestanek, ki se bode vršil dne 18. decembra 1921 ob 1. popoldne (13.) v „Hotelu pri pošti“ v Novem mestu. Poročal bode o delovanju društva društveni odposlanec iz Ljubljane. Tovariši, udeležite se sestanka polnoštevilno!

Vdovci in draginjska doklada za deco. Po Ur. listu 1919 št. 125, naredba št. 575, čl. 6 morajo ovdoveli državni uslužbenci v svrhu nakazila draginjske doklade za otroke že od 12. leta naprej doprinesiti potrdilo, da se otrok šola. To je prav čudna dvojna mera za vdovce, čudna tembolj, ker so otroci do 14. leta dolžni obiskovati šolo! Osrednja Zveza se naj zavzame za odpravo te nezmislne naredbe, ki samo povzroča šolam nepotrebno pisarijo!

Ajera notar Hudovernik ca. davčno uradništvo. Pišejo nam: Iz zanesljivega vira doznavamo, da se je notarju Hudoverniku od njegovih stanovskih tovarišev očitala ostrina tona, s katero se je v svojem referatu dne 13. novembra t. l. obračal na davčno uradništvo. Nas ta ugotovitev samo veseli, ker nam je v dčkaz, da se večina gg. notarjev z izvajanjem notarja Hudovernika, kolikor se je to nanašalo na kvalifikacijo davč. uradnikov, ne strinja. — V prih. št. v. prinesemo o tej aferi članek v izjavo društva davč. uradnikov za Slovenijo in izjavo finanč. delegacije v Ljubljani.

Ugodnosti, ki jih za sedaj dobivajo člani SJN v Zagrebu, so: popust pri zdravljenju v drž. zakladni bolnici v Zagrebu, popust pri gledaliških vstopnicah ter pri vožnji na samoborski železnici. Vsak član se mora izkazati s člansko izkaznico.

Poboljšanje beriva. Komisija, koja je imala zadatak da izradi projekt zakona o izjednačenju činovničkih dodataka završila je svoj posao, pa je projekt došao posebnom odsjeku zakonodavnog odbora. Najvažnejša riješenja jesu ova: Razlika između srbijanskih i prečanskih činovnika je uklonjena. Država je podijeljena na petero skuparinske oblasti. Prema njima su diferencirani dodaci na skupoću tako, da je minimalni dodatak u petoj oblasti 20 dinara dnevno, a koji se penje za dva dinara kod svake ostale oblasti. Važno je, da se povisuju obiteljski dodaci od 3 na 5 dinara. Istovremeno je izvršeno izjednačenje plaća svih kategorija, koje nisu došle u obzir u uredbi broj 60.000, naročito glede manipulanata i dnevnica. Komisija se složila u tome, da se svi imadu prevesti na novoosnovane plaće njihovih aktivnih istovrsnih drugova. Iz projekta su eliminirane sve odredbe glede svećenstva svlju konfesija, koje se ne može tretirati u zakonu o drž. namještenicima. Na predlog g. Žerjava komisija je primila da dodaci za profesore i docente visokih škola budu za 75 posto veći nego ostalih činovnika u istoj oblasti. Za detaljne promjene, koje su bile zaključene, opunomoćen je g. Reisner, da ih izradi i predloži odsjeku finacijskog odbora. „N. G.“ u Zagrebu.

Prednosti na železnici in parobrodih. „Narodne Novine“ z dne 3. t. m. so objavile pravilnik, po katerem se lahko vsak javni nameščeneec, njegova žena in otroci vozijo 3 krat na leto s 50% popustom po držav. železnicah in parobrodih. Prošnjo je treba kolekovati in izročiti za vsako osebo novo fotografijo. Toda fotografija zase, ženo in par otrok stane par sto kron! K temu še kolek. Dobrota je tudi tu — le sirota... Za mestne ali občinske uradnike pa niti ta ugodnost ne velja.

Železniške legitimacije in potni računi. V zadnjem času se energično odpravlja »korupcija« iz vrst uradništva. K temu spada tudi zaračunanje potnih stroškov in vpoštevanje železniških legitimacij pri tem. To se pravi: uradnik, ki ima legitimacijo, sme zaračunati samo tri četrtine železniške karte, ker s svoje legitimacijo samo toliko plača. Radovedni smo, ali nam bo državna uprava tudi plačala dotične kolke in druge pristojbine za legitimacije. Dosedanjih legitimacij nam ni plačala državna uprava, temveč smo si jih plačali sami. Torej državna uprava tudi nima pravice, da nam od potnih računov odtegne tisti četrt vozne cene, kateri smo si prihranili s tem, da smo si svoj čas nabavili legitimacije na svoje stroške. Nazadnje bomo morali prinesiti potrdilo, v katerem razredu smo se vozili; če se vozimo iz varčnosti v III. razredu, bomo morali tudi zaračunati ta razred?! Pri vojaki se je svoj čas tudi zaračunala samo vojaška karta, toda častnik je za vsako uradno potovanje dobil tudi dotično legitimacijo, ki ga ni nič stala. Za svoje privatne vožnje pa plača itak samo polovično vožnjo. Uradno izrabljanje legitimacij, katere smo si sami nabavili, gotovo ni pravično in naše organizacije se morajo temu upreti. V.

Izza kulis načrta finančnega zakona za l. 1922. Ne glede na to, da si blagovoh g. finančni minister izposlovati razna pooblastila, s katerimi more nameščati nekvificirano osebje, česar pri nas v Sloveniji, hvala Bogu, še ni treba, si je dovolil finančni zakon za l. 1922. garnirati z določbo, ki jasno izpričuje, kako se namerava rezati nameščencem iste države dvovrstni kruh. V členu 190. finanč. zakona namreč stoji dobesedno: „Svima penzionisanim i aktivnim državnim činovnicima s pravom na penziju u Srbiji i Crnoj Gori, koji su kao takvi u ratovima od 1912—1920 god. zaključno bili na vojnoj dužnosti, priznaje se pravo na godine službe za penziju iz čl. 22. tač. 3. pod a) Zakona o Ustrojstvu vojske. (To je vojna leta se vštejejo pri odmeri pokojnine dvojno.) Svima ostalim aktivnim državnim ukaznim činovnicima Srbije i Crne gore, koji su kao takvi bili u rat-

nim godinama 1912—1920 god., a koji nisu bili na vojnoj dužnosti, priznaje se za penziju ratna godina za 18 meseci: Svima svršenim studentima, đacima i ostalim rezervnim oficirima Srbije i Crne Gore, koji nisu bili ukazni državni činovnici, kad dobiju ukaz, godine provedene u ratu, po odbitku vremena dačkog puka, uračunaće se u godine ukazne službe i godine za penziju“. — Nimamo nič proti temu, ampak enaka mera naj velja za vse, ker vsi služimo isti državi. Do vštveš l. 1920. naj bi se upoštevala vsakemu Srbijancu in Črnogorcu v vojni provedena državna služba, kar znači v najboljšem slučaju pridobitev celih devet let, nam Slovincem in prečanom sploh pa — figo! Ves načrt finančnega zakona ter ekspozice dihata napram prečanom, da se milo izrazimo, neumljivo animoznost. V ekspoziciji se finančni minister nekje izraža, da je bilo razmerje novčane zamene 1:4 za Srbijance neugodno in udriha nekje drugje po uradnikih novih pokrajin, s katerimi se ni dalo delati ter jih je moral zamenjati z „našimi ljudmi“. Upajmo, da načrt s takšnimi določbami ne postane nikdar zakon. Zato pozivljamo Glavni Savez v Beogradu ter vse ostale pokrajinske zveze javnih nameščencev za Hrvatsko in Slavonijo, za Ercegbosno in Dalmacijo, da store svojo dolžnost in dvignejo vihar protesta. Pred vsem pa opozarjamo na to nameravano atako naše gospode narodne poslance vseh političnih strank, da kakor en mož preprečijo to za prečane v nebo vpljočo socialno krivico. Hannibal ante portas!

»Trošarina na žganje«. Ker tiskarna vkljub trdnemu zagotovitju, da bo z ratisom okoli 20. novembra gotova, radi mezdnege gibanja tiskarskega osebja še do danes ni končala vsega dela, se naročene knjižice ne morejo razposlati. Tovariši naj izvolijo torej nekoliko potrpeti. Gotovo je, da bodo knjižice ob novem letu razposlane. — A. Č.

Krško. Državni nameščenci, zbrani na sestanku dne 4. decembra 1921 v Krškem, izražajo popolno solidarnost s svojimi tovariši v Celju in sprejemajo njih resolucije z dne 21. novembra 1921 v celoti za svoje s sledečim dostavkom: 1. Zahtevamo, da se uvrsti tudi Krško v isti draginjski razred, kakor ostala mesta Slovenije, ker je tukaj draginja z ozirom na bližino Zagreba v splošnem večja kakor v Celju in Ljubljani. 2. Zahtevamo, da se nam vrne denar, ki nam je bil odtegnjen za fond Glavnega Saveza potrošaških zadrug. 3. Člen 2. zadnji odstavek uredbe o draginjskih dokladah državnih uslužbencev šte. 144 z dne 28./4. 1921 naj se spremeni v toliko, da se bo glasilo: »Dečkom in deklicam, rojenim v zakoni-

tem zakonu, pozakonjenim ali adoptiranim, kakor tudi pastorkom gre doklada redoma do izpolnjenega 21. leta, ako niso drugače že preskrbljeni. 4. Upamo, da bodo merodajni činitelji vendar enkrat uvideli naš obupni položaj in nemudoma odpomogli tem neznosnim razmeram državnih nameščencev ter jim s takojšnjo pomočjo omogočili eksistenco. Končno izrekamo gospodu profesorju Reiserju kot našemu zastopniku zaupanje in zahvalo za dosedanje delovanje ter ga prosimo za nadaljno naklonjenost.

Povišica beriva. Iz Zagreba poročajo: Unatoč neprestanim novinskim vještima o uredjenju dodatka na skupoču državnim namještenicima nije do danas ništa definitivna zaključeno. Izaslanik naše vlade bavio se nedavno u Beogradu o tom pitanju i pripremao s članom narodnog predstavništva i predsjednikom Zveze državnih nameščencev iz Ljubljane prof. Reiserom referat za finansijski odnosno zakonodavni odbor narodnog predstavništva, koji bi imao ovu stvar naskoro da uzme u pretres. O visini budućih dodatka na skupoču nije nam ništa izvjesno poznato, nu prema dobivenim informacijama imali bi oni da budu izjednačeni sa dodacima sudačkog osebja. Kod svega toga odlučno je dakako stanovište, što će ga u pitanju povišenja namješteničkih dodatka zauzeti ministar financija. Ako se smijemo osloniti na novinske vijesti, mora nas uznemiriti nedavna izjava ministra financija, da mu se mora odobriti zatraženi kredit, jer inače ne će moći prvoga prosinca isplatiti redovita činovnička beriva. Ako je tome u istinu tako, onda nam nije jasno, odakle će vlada smoci raspoloživih sredstava za povišicu činovničkih dodatka na skupoču. Razumijemo i sami, da finansijski položaj države ne dozvoljava nikakvih vanrednih izdataka, nu za redovite potrebe državnoga kućanstva, kao što je plaćanje državnog činovništva mera se smoci potrebna svota.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Tovariši! Moje pismo na Vas je doseglo lep uspeh: prejel sem naenkrat dovolj gradiva za dve številki. Vidite, da morete, samo če hočete? Lepo se Vam zahvaljujem ter priporočam tudi za vbočče. Vsega gradiva žal ne morem objaviti naenkrat, zato prosim, da potrpite: vse pride čim preje na vrsto. Specijelno se zahvaljujem g. vladnemu svetniku Iv. Škarji za njegov izvrstni spis, ki ga začnem priobčevati s pril. šte. Pozdravljeni!

Urednik.

Tovariši! Rešite poslane Vam položnice pozabljenosti in obnovite z njimi naročnino!

Uradništvo sebi!
Hranilni in posojilni konsorcij v Ljubljani

! je prva, najstarejša in najcenejša uradniška institucija, stoječa pod drž. nadzor. !

Posojila 6% / Hranilne vloge 4%
Pisarna: Hilšerjeva 7. ali pa Gradišče 15.

NAŠ GLAS
je strogo stanovski list in se zavzema za koristi vseh javnih nastavljenecv.
Naročaito in širite naše glasilo!

VZAJEMNA POSOJILNICA

REG. ZADRUGA Z O. J. V LJUBLJANI

dovojuje javnim uslužbencem posojila na osebni kredit proti poroštvu, zaznambi na službene prejemke in zastavi življenskih polic na daljšo dobo in proti malim mese nim odplačilom :: 7% obresti.

HRANILNE VLOGE SE OBREŠTUJEJO PO

4%.

Prošnje se rešujejo zelo hitro. Zahtevajte prospekt